

Regeringsrätten

Rättsfall

Fråga om inkomst av fastighetsförsäljning kunnat eftertaxeras såsom inkomst av tomtrörelse när den redan eftertaxerats såsom realisationsvinst genom beslut som vunnit laga kraft — RÅ 1986 ref 116

Besvär av TI angående eftertaxering av E för år 1975.

RR yttrade: Fråga i målet är i första hand om E nu kan eftertaxeras såsom för inkomst av tomtrörelse för den köpeskilling han erhållit vid försäljning av fastigheterna Sälen Västra 2:49 och 2:50 i M kommun, då LSR i K län tidigare genom lagakraftvunnet beslut — på yrkande av TI — eftertaxerat E för dessa inkomster såsom för realisationsvinst. Av handlingarna i målet framgår följande.

TN i M kommun taxerade E år 1975 i avsaknad av deklaration till kommunal inkomstskatt efter skön för 1 500 kr avseende garantibelopp för de aktuella fastigheterna. Även i hemortskommunen Sthlm taxerades E år 1975 i avsaknad av deklaration efter skön till 149 317 kr. I juli 1976 ingav E såväl allmän självdeklaration för 1975 års taxering som särskild självdeklaration för den kommunala taxeringen samma år. I deklarationerna redovisade han försäljningen av fastigheterna som inkomst av tillfällig förvärvsverksamhet med en realisationsvinst av 6 134 kr. LSR i K län eftertaxerade honom den 8 okt 1976 på yrkande av TI för den redovisade realisationsvinsten.

Härefter har LR i K län den 19 nov 1981 och LR i Sthlms län den 15 juli 1981 eftertaxerat E för år 1975 för inkomsten av fastighetsförsäljningen såsom för tomtrörelse med $(126\,979 - 6\,134 =)$ 120 845 kr. KR i Stockholm har undanröjt eftertaxeringarna med hänvisning till en av domstolen samtidigt meddelad dom angående E:s inkomsttaxering år 1975, vari domstolen fann att intäkten av fastighetsförsäljningen skulle hänföras till inkomstslaget tillfällig förvärvsverksamhet och inte till rörelse.

TI har i sin nu förda talan som grund åberopat samma fastighetsförsäljning och samma intäkter och kostnader vid försäljningen som han tidigare åberopat i LSR. Vid sådant förhållande kan någon ny grund för eftertaxering inte

anses ha framlagts efter LSR:s lagakraftvunna beslut. LR och KR borde därför inte ha prövat eftertaxeringsfrågan. — RR bifaller inte besvären. (Beslut 18.6.1986.)

Anm: Se RÅ 1965 not 1435 samt Hermansson m fl, *Taxeringshandbok*, 2 uppl, s 344 och Wennergren, *Förvaltningsprocess*, 2 uppl, s 240.

Fråga om TI gått utöver sin tidigare väckta talan? — RÅ 1986 ref 78

Besvär av A angående inkomsttaxering 1977.

A ägde tillsammans med sina syskon aktierna i ett bolag som var moderbolag till Aktiebolaget B. A var även delägare i ett schweiziskt bolag. Aktiebolaget B gjorde under taxeringsåren 1973—1976 vissa utbetalningar till det schweiziska bolaget. TI yrkade i ansökan till mellankommunala skatterätten att Aktiebolaget B skulle taxeras för åren 1973—1977 med 456 340 kr. Grunden var att de utbetalningar Aktiebolaget B gjort till det schweiziska bolaget inte var att anse som avdragsgilla driftkostnader utan som otillåtna inkomstöverföringar. TI yrkade samtidigt i LR att A:s inkomsttaxeringar 1977 skulle, för den händelse hans talan mot Aktiebolaget B inte vann bifall, höjas med 100 224 kr. Som skäl härför anförde intendenten att beloppet, som utbetalats till A från det schweiziska bolaget under 1976, utgjort skattepliktig utdelning och inte utskiftning. TI:s talan avseende Aktiebolaget B bifölls helt. Målet vann laga kraft. TI ändrade herefter den 17 sept 1982 sitt yrkande i LR beträffande A till att avse ett självständigt yrkande utan samband med Aktiebolaget B:s eftertaxeringar.

LR yttrade bl a: — Mot bakgrund av att TI i sina besvär gjort sitt yrkande om höjning av A:s taxeringar beroende av höjningarna av Aktiebolaget B:s taxeringar anser LR ifrågavarande besvär vara beroende av beslutet beträffande anser LR ifrågavarande besvär vara beroende av beslutet beträffande bolagets taxeringar. På grund härav och då taxeringarna för Aktiebolaget B genom KR:s dom bestämts till av TI yrkade belopp föreligger inte förutsättningar för att nu pröva huruvida också A:s taxeringar skall höjas. LR tar inte upp besvären till prövning.

I besvär hos KR yrkade TI att LR:s beslut skulle undanröjas och att målet skulle återförvisas till LR för prövning i sak.

KR i Sthlm yttrade bl a:

— I taxeringsprocessen gäller i princip att ett yrkande endast innefattar en begäran att domstolen skall höja eller sätta ned en skattskyldigs taxeringar med visst belopp. Efter det att en part i behörig ordning framställt ett sådant yrkande kan han endast genom att återkalla sin talan tvinga domstolen att avstå från att pröva talan i sak. Enligt praxis kan en återkallelse av talan återtå ända till dess att beslut om avskrivning meddelats. Målet skall i sådant fall handläggas som om återkallelse aldrig gjorts. — I det nu aktuella målet har TI i behörig ordning framställt yrkande om att

A:s taxeringar skall höjas med visst belopp och angett en grund härför. Den av TI i besvären angivna förutsättningen för yrkandet får, om den alls skall ha någon verkan, anses som en villkorad återkallelse vilken TI senare återtagit. Eftersom part har rätt att återta en återkallelse intill dess avskrivningsbeslut meddelats, har LR inte ägt underlåta att pröva TI:s talan i sak. — KR visar, med undanröjande av det överklagade beslutet, målet åter till LR för prövning i sak.

Hos RR yrkade A att fastställelse av LR:s beslut.

RR yttrade: I mellankommunala skatterätten yrkade TI att Aktiebolaget B skulle eftertaxeras för åren 1973—1977 med tillhoppa 456 340 kr. Samtidigt yrkade intendenten att A skulle, för den händelse TI:s talan mot bolaget inte vann bifall, taxeras för 100 224 kr vid 1977 års taxering. Sedan MKSR bifallit TI:s yrkande beträffande bolaget och KR lämnat bolagets besvär utan bifall samt RR avslagit bolagets ansökan om prövningstillstånd, ändrade intendenten den 17 sept 1982 sitt yrkande beträffande A:s taxering till att avse ett självständigt yrkande utan samband med bolagets eftertaxeringar.

TI:s yrkande beträffande bolagets taxeringar har sålunda bifallits. Då yrkandet av den 17 sept 1982 avseende A:s taxering härigenom går utöver vad som tidigare yrkats i målet är yrkandet att anse som en ny talan. Denna kan, eftersom ändringen gjordes efter utgången av den ordinarie besvärstiden, inte prövas i detta mål. — RR fastställde LR:s beslut att inte pröva TI:s besvär beträffande A:s taxering. (Beslut 11.6.1986.)

Anm: Se RÅ 84 1:61 och prop 1971:30 s 579.

Talan som inte påverkar taxering — fråga om prövningsskyldighet — RÅ 1986 ref 83

Besvär av J angående inkomsttaxering 1982. TN vägrade, såvitt här är av intresse, J ett med 42 000 kr yrkat investeringsavdrag avseende en traktordumper.

Efter besvär av J fastställde LR J:s taxerade och beskattningsbara inkomst till 0 kr vid 1982 års taxering. I domen fann LR att J var berättigad till yrkat investeringsavdrag med 42 000 kr men nedsatte beloppet för inkomst av rörelse endast så mycket som behövdes för att han inte skulle bli åsatt någon taxering för inkomst eller med 33 764 kr.

Hos KR yrkade J att investeringsavdrag skulle medges med ytterligare 8 236 kr eftersom rörelseinkomsten av LR nedsatts med endast 33 764 kr trots att den funnit honom berättigad till investeringsavdrag med 42 000 kr.

KR i Sthlm yttrade: J:s i målet förda talan avser endast ändring av den av LR beräknade nettointäkten av rörelse. Hans talan avser däremot inte någon ändring av de honom åsatta taxeringarna. Förekomsten av förlust och storleken av denna skall enligt lagen (1960:63) om förlustavdrag fastställas först vid

den tidpunkt när förlusten skall utnyttjas. — KR tar inte upp besvären till prövning.

I besvär hos RR yrkade J att inkomsten av rörelse skulle bestämmas till ett 8 236 kr lägre belopp.

RR yttrade: Beloppet för inkomst av rörelse ingår enligt 2 § 1 mom tredje stycket taxeringslagen i den årliga taxeringen och skall enligt 68 § samma lag antecknas särskilt i skattelängden. Då nämnda belopp har avgörande betydelse för beräkning av pensionsgrundande inkomst och egenavgifter har kamrarrätten inte ägt underlåta att pröva J:s yrkande. RR visar därför, med undanröjande av överklagade beslutet, målet åter till KR för ny behandling. (Dom 30.6. 1986.)

Anm: Se RÅ 1970 not 1706 och RÅ79 1:66. Se vidare prop 1972:15, s 62; Hermansson, Taxeringshandbok, 2 uppl 1981, s 198—199, 221, 285—288; Wenergren, Förvaltningsprocess, 1977, s 290—293; Ragnemalm, Förvaltningsbesluts överklagbarhet, s 628—631.

Fråga om provisionsinkomst av försäljningsverksamhet är att hänföra till försäljaren personligen eller till hans handelsbolag. — RÅ 1986 ref 123

Besvär av makarna P angående inkomsttaxering 1979 och 1980.

Enligt ett mellan V Aktiebolag (S-HUS) och Alf P Handelsbolag träffat avtal åtog sig handelsbolaget att försälja monteringsfärdiga trähus tillverkade av aktiebolaget. Handelsbolagsdelägarna Alf och Birgitta P redovisade verksamheten i inkomstlaget rörelse. TN ansåg bägge taxeringsåren att intäkterna utan fördelning skulle hänföras till Alf P under inkomst av tjänst.

Endast Alf P överklagade TN:s beslut.

LR yttrade i två likalydande domar: P har under beskattningsåret arbetat som handelsagent i samarbete med S-hus. I förhållande till detta bolag har han intagit en självständig ställning. P har även i övrigt varit helt fri och han har således kunnat åtaga sig andra agenturer. Hans skall därför taxeras för inkomst av rörelse. Vid inkomstberäkningen bör dock bilkostnadsavdraget i brist på utredning begränsas till av TN bestämda 24 712 kr. LR:s beslut medför även att den inkomstfördelning som makarna P gjort sig emellan skall godtas. — LR bifaller besvären utom såvitt avser bilkostnadsavdraget. (Två skiljaktiga ville fastställa TN:s beslut.)

Hos KR yrkade TI att TN:s beslut skulle fastställas.

KR i Jkg yttrade: Mellan V Aktiebolag (S-Hus) och Alf P Handelsbolag träffades den 19 jan 1977 ett avtal, varigenom handelsbolaget åtog sig att för huvudmannens räkning verka för avsättning av dess produkter. I handelsbolaget var, såvitt framkommit, Alf P och hans hustru Birgitta P bolagsmän.

(Härefter har i KR:s dom intagit innehållet i 10 punkter av avtalet.) KR fortsatte:

Under 1978 och 1979 drevs försäljningsverksamheten under firma S-Hus i Tranås Handelsbolag. Utredningen visar att själva försäljningsarbetet sköttes av Alf P ensam. - Den försäljningsverksamhet Alf P bedrivit i handelsbolagsform kan med hänsyn till vad i målet upplysts om formerna för verksamheten inte anses ha sådan karaktär att den ersättning S-Hus utbetalat skall hänföras till inkomst av rörelse. Den skall i stället, som taxeringsnämnden gjort, betraktas som inkomst av tjänst för Alf P. - Redan det ovan anförda innebär att någon uppdelning mellan makarna P av den ersättning S-Hus utbetalat inte skall ske. Den för Birgitta P bestämda inkomsten av rörelse skall således undanröjas.

KR fastställer, med undanröjande av LR:s domar, TN:s beskattningsåtgärder beträffande Alf P och Birgitta P.

Hos RR yrkade makarna att bli taxerade i enlighet med avgivna deklARATIONER.

RR yttrade: Vid en samlad bedömning av vad som upplysts om den i målet aktuella försäljningsverksamheten finner RR att denna är att hänföra till en av handelsbolaget bedriven rörelse. Härvid har särskilt beaktats att handelsbolaget hade egna kontorslokaler i Tranås och Linköping och egna anställda i inte oväsentlig omfattning, ombesörjde lokal annonsering och var registrerat för mervärdesskatt samt oförhindrat att åta sig uppdrag för andra företag.

Vid denna bedömning saknas anledning att frångå LR:s taxeringsåtgärder beträffande makarna P. (Dom 30.10.1986.)

Anm: Se RÅ 1960 ref 43; 1964 ref 15; 1970 not 1029; 1976 ref 159; RÅ81 1:17; RÅ82 1:50; RÅ83 1:40; RÅ84 1:47. Se vidare DsFi 1976:4, s 29, 30; KGA Sandström, Om beskattning av inkomst av rörelse, s 44—47; Skattenytt 1979, s 455 (Hermansson).

Fråga om rörelseidkares rätt till avdrag vid inkomsttaxering för ombudsarvode i mervärdesskatteprocess. — RÅ 1986 ref 128

Besvär av F i T Aktiebolag angående inkomsteftertaxering för 1981.

I framställning om eftertaxering yrkade TI under åberopande av vad som framkommit vid taxeringsrevision att bolaget skulle eftertaxeras för år 1981 för 12 500 kr. Beloppet avsåg ett bolaget medgivet avdrag för ombudskostnader i en process rörande bolagets mervärdesskatt.

LR biföll yrkandet om eftertaxering och anförde: Arvode till juridiskt biträde i mål enligt lagen om mervärdesskatt kan ej anses utgöra avdragsgill kostnad i förvärvskällan rörelse. Bolaget har i sin deklARATIONER ej lämnat upplysningar om det yrkade avdraget. Bolaget får härigenom anses ha lämnat

oriktigt medelände som enligt 114 § TL utgör förutsättning för eftertaxering. — Bolaget påfördes skattetillägg.

Hos KR yrkade bolaget att eftertaxeringarna skulle undanröjas. Bolaget anförde bl a att kostnaden för ombudsarvodet uppkommit för bibehållande av intäkter i förvärvskällan rörelse. Kostnaden hade därför sådant samband med verksamheten att avdragsrätt för arvodet förelåg. Sådan processkostnad kunde enligt bolagets mening inte jämföras med processkostnad i taxeringsprocess.

KR i Gbg lämnade besvären utan bifall och yttrade såvitt nu är i fråga: Det mål i vilket ombudskostnaderna uppkommit gällde huruvida bolaget var berättigat till avdrag såsom för ingående mervärdesskatt för den mervärdesskatt som debiterats bolaget av vissa aktiebolag som bolaget anlitat som entreprenörer. Avgörande för utgången var om entreprenörernas verksamhet skulle anses som mervärdesskattepliktig. Målet var omfattande och det förhöll sig tveklöst så, att bolaget i och för sig hade fog för att anlita juridiskt biträde i processen såväl med hänsyn till målets komplicerade natur som till de stora belopp det var fråga om. — För att rättegångskostnader skall vara avdragsgilla i en rörelse fordras att sådana kostnader kan anses vara normala i verksamheten som sådan. Avgörande är därvid om kostnaderna har uppkommit i samband med förvärvande eller bibehållande av skattepliktiga intäkter eller nedbringande av avdragsgilla kostnader i affärsverksamheten. Mål om mervärdesskatt kan inte anses som ett normalt inslag i en affärsverksamhet och mervärdesskatt skiljer sig till sin natur helt från vad man regelmässigt betecknar som intäkter och kostnader i förvärvskällan rörelse. Härav följer att rättegångs- eller ombudskostnader knutna till mål om mervärdesskatt inte kan anses som en avdragsgill omkostnad i rörelse. Bolaget kan därför, såsom LR funnit, inte undgå att avdraget för ombudskostnader återföres till beskattning. - Till följd härav föreligger förutsättningar att påföra bolaget skattetillägg.

Bolaget gick vidare till RR, som yttrade: I målet är upplyst att ombudsarvodet i fråga avsett en tvist rörande bolagets rätt till avdrag för ingående mervärdesskatt på tjänster som tillhandahållits bolaget av två företag i Landskrona. Såväl LS i Malmöhus län som LR i samma län fann att sådan avdragsrätt inte förelåg eftersom tjänsterna inte varit skattepliktiga enligt lagen om mervärdesskatt. Sedan bolaget besvärat sig till KR i Gbg uttalade emellertid KR i dom den 25 juni 1984 att bolaget var berättigat till avdrag för den ingående mervärdesskatt som debiterats bolaget av landskronaföretagen.

RR finner att ombudsarvodet har sådant samband med bolagets rörelse att arvodet utgör en avdragsgill omkostnad i rörelsen. Besvären skall därför bifallas. (Dom 24.9.1986. En ledamot av RR ville inte ändra KR:s dom.)

Anm: Se RÅ 1952 not 706; 1953 not 1547 (ombudsarvoden o d i taxeringsmål); 1947 ref 49; 1964 not 1699; 1970 not 2071; RÅ79 1:61; RÅ82 1:8; RÅ83 Aa 216 (organisationskostnader); Rå 1971 ref 52 (flyttningkostnader).

Fråga om reglerna om delavyttring vid beräkning av realisationsvinst är tillämpliga vid försäljning av ideell andel av fastighet. — RÅ 1986 ref 110

Besvär av R angående förhandsbesked beträffande inkomsttaxering.

R ansökte hos RSV om förhandsbesked hur ingångsvärdet för ideell andel i

hyresfastighet skulle beräknas. R anförde bl a: Sedan år 1982 äger R bl a en hyresfastighet i Stockholm. Fastighetens bostadsutrymmen är i allt väsentligt upplåtna med hyresrätt. Några hyresgäster har visat ett intresse att förvärva del i fastigheten genom köp av en viss bestämd kvotdel av fastigheten — till vilken kvotdel ett särskilt avtal om dispositionsrätt till lägenhet i fastigheten är knuten. Överlåtelser av en sådan fastighetsandel sker i enlighet med jordabalkens regler och förvärvarna avses alltså att jämte R bli lagfarna ägare till fastigheten. — En delförsäljning av fastigheten enligt det skisserade mönstret kan komma att utlösa realisationsvinstbeskattning. Fråga har uppkommit hur ingångsvärdet för den avyttrade fastighetsandelen skall beräknas i ett sådant fall. — Av punkten 2 a trettonde stycket anv till 36 § KL framgår att när det gäller delavyttring av en fastighet vinstberäkningen skall grundas antingen på "förhållandena på den avyttrade fastighetsdelen" eller — på den skattskyldiges begäran — med ledning av värderationerna mellan fastighetsdelen och fastighetens hela värde vid avyttringstillfället. — Eftersom valet av metod uppenbarligen kan ge helt olika effekter hemställer R om förhandsbesked att det inte möter några hinder för honom att — om han så begär — beräkna omkostnadsbeloppet för fastighetsdelen enligt bestämmelserna i punkten 2 a trettonde stycket fjärde meningen anv till 36 § KL.

RSV:s nämnd för rättsärenden meddelade följande förhandsbesked: R har inte rätt att vid en försäljning av en andel i fastigheten Pistongen 4 beräkna omkostnadsbeloppet för andelen enligt bestämmelserna i punkten 2 a trettonde stycket fjärde meningen av anv till 36 § KL. — Enligt 4 kap 8 § jordabalken gäller att den som köpt en andel i en fastighet utan villkor att andelen skall brytas ut genom fastighetsbildning innehar fastigheten under samäganderätt med den eller de andra delägarna. Detta innebär att förvärvaren erhåller en viss lott i hela fastigheten. Han kan således inte hävda någon exklusiv äganderätt till en speciell del av fastigheten, såsom en byggnad eller ett visst markområde. — Enligt punkt 2 a trettonde stycket första meningen av anv till 36 § KL skall vinstberäkning på grund av avyttring av en del av en fastighet grundas på förhållandena på den avyttrade fastighetsdelen. I den fjärde meningen anges att omkostnadsbeloppet för fastighetsdelen på den skattskyldiges begäran skall — i stället för att beräknas enligt första meningen — tas upp till ett belopp som motsvarar så stor del av det för hela fastigheten beräknade omkostnadsbeloppet, i förekommande fall minskat med värdeminskningssavdrag m m, som vederlaget för fastighetsdelen utgör av fastighetens hela värde vid avyttringstillfället. — R:s planerade försäljning avser enligt ansökningsen eller flera andelar av fastigheten Pistongen 4 i Stockholm. Han anser att fjärde meningen i sistnämnda lagrum skall få tillämpas vid beräkning av omkostnadsbeloppet för andelarna. — Nämnden gör följande bedömning. Vad som nyss sagts om samäganderätt och innebörden därav kommer att gälla för den som köper ifrågavarande fastighetsandelar. Föreskriften i lagrummets första

mening om hänsynstagande till ”förhållandena på den avyttrade fastighetsdelen” kan uppenbarligen inte avse andra fall än då ett område av en fastighet avyttras. Av ordalydelsen i fjärde meningen framgår att den erbjuder en alternativ beräkningsmetod för just de fall som avses i första meningen. Vad som förekommit i förarbetena bestyrker också att den alternativa beräkningsmetoden inte är avsedd att tillämpas vid andelsförsäljningar. Metoden infördes för att minska svårigheterna att vid en delavyttring fördela ingångsvärde mellan den sålda fastighetsdelen och återstoden av fastigheten (prop 1975/76:180 s 139 f). De åsyftade fördelningsproblemen aktualiseras inte vid en andelsförsäljning. Vid en sådan erhålls omkostnadsbeloppet för den avyttrade andelen genom en ren proportionering efter andelstalet av det för hela fastigheten gällande omkostnadsbeloppet. — Nämndens slutsats är att det av såväl lagtext som förarbeten framgår att den i fjärde meningen av lagrummet anvisade beräkningsmetoden inte får tillämpas vid försäljning av en andel i en fastighet.

Hos RR hemställde R att han vid den aktuella försäljningen skall äga rätt att beräkna omkostnadsbeloppet enligt bestämmelserna i punkten 2 a trettonde stycket fjärde meningen av anv till 36 § KL.

RR ändrade emellertid inte RSV:s förhandsbesked. (Dom 30.6.1986.)

Anm: Se SOU 1975:53, s 128—129 och prop 1975/76:180, s 139—140.

Ianspråktagande av allmän investeringsreserv efter spärrtidens utgång för avskrivning av inventarier som anskaffats samma år som inbetalning till allmänt investeringskonto skett. — RÅ 1986 ref 107

Besvär av T angående förhandsbesked beträffande inkomstskatt.

Hos RSV anförde T i huvudsak följande. Han ägde ett lastbilsåkeri. Rörelsen drevs under enskild firma. Räkenskapsåret för rörelsen omfattade tiden 1 sept — 31 aug. I bokslutet den 31 aug 1984 gjordes en avsättning till allmän investeringsreserv med 50 000 kr. Inbetalning till allmänt investeringskonto gjordes under våren 1985 med samma belopp. För leverans under maj 1985 inköptes en ny lastbil för 255 000 kr. T ansökte om förhandsbesked om han utan särskilt tillstånd fick efter den 31 dec 1987 ta i anspråk avsättningen för avskrivning av lastbilen.

RR yttrade: Lagen (1979:610) om allmän investeringsreserv medger under vissa förutsättningar avdrag vid beräkning av nettointäkt av jordbruksfastighet eller rörelse för belopp som i räkenskaperna har avsatts till allmän investeringsreserv. Enlig 8 § första stycket får investeringsreserven tas i anspråk för bl a avskrivning av inventarier som, om de inte utgör transportmedel i internationell trafik, efter regeringens bemyndigande, statens industriverk får enligt 7 § andra stycket b) investeringsreserven tas i anspråk först då minst två år

har förflutit efter utgången av det år då inbetalning som svarar mot ianspråktagets belopp senast skall ha gjorts. Avsatta belopp få enligt 8 § andra stycket i fråga om inventarier tas i anspråk endast för inventarier som levererats efter bokslutsdagen.

T gjorde en avsättning till allmän investeringsreserv på 50 000 kr i bokslutet den 31 aug 1984. För leverans under maj 1985 anskaffade han en ny lastbil. Eftersom leveransen av lastbilen skedde efter dagen för det bokslut vari avsättningen till investeringsreserven gjordes, kan T efter den 31 dec 1987 utan särskilt tillstånd ta investeringsreserven i anspråk för avskrivning av lastbilen.

RR ändrar RSV:s förhandsbesked i enlighet med det anförda. (Dom 24.9.1986.)

(Två ledamöter av RR (Hilding och von Bahr) var av skiljaktig mening och anförde. Som RSV funnit kan det inte anses förenligt med reglerna i 10 § lagen om allmän investeringsreserv eller med KL:s avskrivningsregler att under visst beskattningsår ta i anspråk en investeringsreserv för avskrivning av inventarier som anskaffats före beskattningsårets ingång. Vi bifaller därför inte besvären.)

Anm: Jämför RÅ81 1:32; RÅ851:7. RR har i dessa fall funnit att bestämmelserna i lagen om allmän investeringsreserv inte hindrar att sådan reserv efter spärrtidens utgång tas i anspråk för avskrivning av byggnad som uppförts tidigare, förutsatt att ianspråktagandet avser kostnader som hänför sig till tiden efter dagen för det bokslut i vilket avsättning till reserven verkställts. Detta har gällt inte endast när byggnaden färdigställts under det beskattningsår då ianspråktagandet sker (RÅ81 1:32) utan även då byggnaden färdigställts redan tidigare (RÅ85 1:7). Nu har motsvarande bedömning alltså gjorts även beträffande inventarier som anskaffats före beskattningsårets ingång — något som RSV:s nämndmajoritet inte ansåg sig kunna acceptera med hänsyn bl a till de skilda avskrivningsreglerna.